YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

18 päivänä marraskuuta 1999 *

Asiassa C-161/98,

jonka Tribunal du travail de Mons (Belgia) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa

Georges Platbrood

vastaan

Office national des pensions (ONP)

ennakkoratkaisun sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

(ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna 30.4.1992 annetulla neuvoston asetuksella N:o 1248/92 (EYVL L 136, s. 7), tulkinnasta,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja D. A. O. Edward (esittelevä tuomari) sekä tuomarit J. C. Moitinho de Almeida, L. Sevón, J.-P. Puissochet ja M. Wathelet,

julkisasiamies: S. Alber,

kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett,

ottaen huomioon kirjalliset huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Office national des pensions (ONP), edustajanaan hallintovirkamies G. Perl,

— Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellisen yksikön virkamies M. Wolfcarius,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan Office national des pensionsin (ONP), edustajanaan avustava neuvonantaja J.-P. Lheureux, ja komission, asiamiehenään M. Wolfcarius, 24.3.1999 pidetyssä istunnossa esittämät suulliset huomautukset,

kuultuaan julkisasiamiehen 18.5.1999 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Tribunal du travail de Mons on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle 21.4.1998 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 27.4.1998, EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla ennakkoratkaisukysymyksen sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna 30.4.1992 annetulla neuvoston asetuksella N:o 1248/92 (EYVL L 136, s. 7; jäljempänä asetus N:o 1408/71), tulkinnasta.

2 Tämä kysymys on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Platbrood ja Office national des pensions (jäljempänä ONP) ja joka koskee vanhuuseläkkeen myöntämistä.

Yhteisön oikeus

3 Asetuksen N:o 1408/71 46 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään seuraavasti:

"1. Jos jäsenvaltion lainsäädännön mukaan vaaditut edellytykset etuuksia koskevan oikeuden saamiseksi ovat täyttyneet ilman, että 45 artiklan [muiden vakuutus- tai asumiskausien huomioonottaminen] tai 40 artiklan 3 kohdan [työkyvyttömyysetuudet] säännösten soveltaminen on välttämätöntä, sovelletaan seuraavia sääntöjä:

a) toimivaltainen laitos laskee sille kuuluvan etuuden määrän:

i) yhtäältä ainoastaan sen soveltaman lainsäädännön säännösten mukaan;

ii) toisaalta — — ."

4 Asetukseen N:o 1408/71 lisättiin asetuksella N:o 1248/92 muun muassa 46 b artikla, jossa on erityissäännöksiä, joita sovelletaan, kun kahden tai useamman jäsenvaltion lainsäädännön perusteella maksettavat samanlaiset etuudet ovat päällekkäisiä. Sen 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

"2. Jäsenvaltion lainsäädännön säännöksiä, jotka koskevat etuuksien pienentämistä, keskeyttämistä tai peruuttamista, sovelletaan 46 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdan säännösten mukaisesti laskettuun etuuteen ainoastaan, jos kysymyksessä oleva etuus on:

a) joko etuus, jota tarkoitetaan liitteessä IV olevassa D osassa ja jonka määrä on riippumaton täyttyneiden vakuutus- tai asumiskausien kestosta;

tai

b) etuus, jonka määrä lasketaan täyttyneeksi katsotun riskin toteutumispäivän ja myöhemmän päivän välisen laskennallisen kauden perusteella. Viimeksi mainitussa tapauksessa sanottuja säännöksiä sovelletaan tällaisen etuuden ollessa päällekkäinen:

i) joko samanlaisen etuuden kanssa, paitsi jos kahden tai useamman jäsenvaltion välillä on tehty sopimus, jonka tarkoituksena on estää saman laskennallisen kauden huomioon ottaminen kahdesti tai useammin;

ii) tai a kohdassa tarkoitetun etuuden kanssa.

Etuudet ja sopimukset, joita tarkoitetaan b kohdassa, luetellaan liitteessä IV olevassa D osassa."

5 Asetuksella N:o 1248/92 asetukseen N:o 1408/71 tehdyillä muutoksilla täsmennettiin päällekkäisyyden estävien kansallisten sääntöjen soveltamisalaa, mutta ei muutettu niiden keskeistä sisältöä (asia C-143/97, Conti, tuomio 22.10.1998, Kok. 1998, s. I-6365, 19 kohta).

Belgian lainsäädäntö

6 Pääasian oikeudenkäynnissä on kyse palkatuille työntekijöille myönnettävistä vanhuuseläkkeistä ja eläkkeitä koskevista yleisistä säännöksistä 21.12.1967 tehdyn kuninkaan päätöksen 32 §:n 1 momentin (Moniteur belge, 16.1.1968) soveltamisesta.

7 Kuninkaan päätöksen nro 50, joka on tehty 24.10.1967 (Moniteur belge, 27.10.1967), 15 §:n 3 momentissa säädetään seuraavaa:

"Kuningas määrittää, millainen selvitys vanhuuseläkkeen saantioikeuden perustana olevasta ansiotyöstä on esitettävä ja antaa yksityiskohtaiset säännöt siitä, miten työskentelykaudet, joista ei ole esitetty selvitystä, rinnastetaan ansiotyön kausiin."

8 Kuninkaan päätöksen nro 50 täytäntöönpanosta 21.12.1967 tehdyn kuninkaan päätöksen 32 §:n 1 momentissa säädetään seuraavasti:

"Palkattuna työntekijänä 1.1.1938 ja 31.12.1944 välisenä aikana työskennelleen työntekijän katsotaan jatkaneen palkattuna työntekijänä työskentelemistä samoissa olosuhteissa koko sen ajanjakson ajan, joka on kulunut ansiotyön päättymisajankohdan ja 31.12.1945 välillä. Tämä olettama on kumottavissa vain niiden työskentelykausien osalta, joilta asianomainen saa eläkettä muun kuin itsenäisiä ammatinharjoittajia koskevan Belgian järjestelmän tai ulkomaisen järjestelmän perusteella."

9 Näin säädettyä olettamaa kutsutaan "sotavuosia koskevaksi [lailliseksi] olettamaksi".

10 Edellä mainitun 21.12.1967 tehdyn kuninkaan päätöksen 32 §:n säännökset kumottiin 4.12.1990 tehdyn kuninkaan päätöksen 50 §:n 1 momentin 1 kohdalla (Moniteur belge, 20.12.1990), mutta niitä sovelletaan edelleen eläkkeisiin, joita — kuten Platbroodin eläkettä — on tosiasiallisesti alettu maksaa ennen 1.1.1991.

Pääasia

11 Platbrood, joka on syntynyt vuonna 1922, työskenteli palkattuna työntekijänä Belgiassa vuosina 1941 ja 1942. Sen jälkeen, kun hänet oli 29.3.1943 ja 30.4.1945 väliseksi ajaksi viety Luchenwaldin (Saksa) vankileirille pakkotyöhön, hän suoritti asevelvollisuutensa 3.12.1945 ja 3.12.1946 välisenä aikana ja työskenteli 1.10.1947 lähtien julkisen sektorin palveluksessa. Julkisen alan palvelusvuodet eivät kuitenkaan ole pääasiassa vireillä olevan kanteen kohteena.

12 ONP myönsi 30.9.1986 tekemällään päätöksellä Platbroodille Belgian palkattujen työntekijöiden eläkejärjestelmän nojalla vanhuuseläkkeen käyttäen perusteena vuodet 1941—1946 kattavaa työuraa. ONP otti tämän eläkkeen määrää laskiessaan huomioon 1) vuodet 1941 ja 1942, koska kantaja oli työskennellyt Belgiassa ja maksanut vakuutusmaksuja; 2) vuodet 1943, 1944 ja 1945 21.12.1967 tehdyn kuninkaan päätöksen 32 §:n 1 momentissa säädetyn sotavuosia koskevan laillisen olettaman nojalla, ja 3) vuoden 1946 ottaen huomioon 3.12.1945 ja 3.12.1946 välisenä aikana suoritetun asevelvollisuuden.

13 Saksojen vuonna 1990 tapahtuneen yhdistymisen jälkeen Platbrood jätti 4.5.1994 Düsseldorfissa sijaitsevalle Landesversicherungsanstalt Rheinprovinzille (Saksan sosiaaliturvalaitos) hakemuksen, jossa hän vaati, että hänelle myönnettäisiin 29.3.1943 ja 30.4.1945 väliseltä ajalta vanhuuseläke, joka hänelle myönnettiinkin 1.1.1992 lähtien.

14 Tämän päätöksen seurauksena ONP laski uudelleen Platbroodin belgialaisen eläkkeen. ONP myönsi 31.7.1995 tekemällään päätöksellä Platbroodille Belgian kuningaskunnan vanhuuseläkkeen 1.1.1992 lähtien vuodet 1941, 1942, 1945 ja 1946 kattavan työuran perusteella, sillä vuosien 1943 ja 1944 perusteella hänellä oli oikeus saada Saksan eläkettä. ONP katsoi näin ollen, että sotavuosia koskeva olettama oli kumoutunut, koska Platbroodille oli myönnetty ulkomaiseen järjestelmään perustuva vanhuuseläke, joka kattoi vankileirillä ja pakkotyössä vietetyt vuodet.

15 ONP laski myös kansallisen oikeuden mukaan määräytyvän eläkkeen 6/45:n pituisen työuran perusteella; tästä asetuksen N:o 1408/71 46 artiklan 1 kohdassa säädetystä laskentatavasta seurasi, että Platbroodille myönnettiin eläkkeen lisä, jolla pyrittiin korvaamaan myönnetyn kahden eläkkeen kokonaismäärän (4/45 ja 2/45) ja sen Belgian eläkkeen välinen ero, joka voitiin myöntää samoilta vuosilta (6/45).

16 Asetuksiin N:o 1408/71 ja N:o 1248/92 viitaten Platbrood haki 30.1.1996 Saksan eläkkeen voimassapysyttämistä kokonaisuudessaan Belgian eläkkeensä lisänä, koska siihen sisältyi ainakin vuoden pituinen työskentely saksalaisen työnantajan palveluksessa toisen maailmansodan aikana. ONP hylkäsi tämän hakemuksen 16.4.1996.

17 Platbrood riitautti ONP:n päätöksen Tribunal du travail de Monsissa vedoten yhteisön oikeuteen ja yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntöön osoittaakseen, että hänen belgialaisen eläkkeensä pienentäminen ei sopinut yhteen asetuksessa N:o 1408/71 olevien päällekkäisyyden estävien sääntöjen ja erityisesti tämän asetuksen 46 b artiklan 2 kohdan kanssa.

18 Tribunal du travail de Mons päätti tällöin lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

"Velvoitetaanko Belgia asetuksen N:o 1248/92 uusilla säännöksillä myöntämään eläkkeensaajalle vanhuuseläke, joka on laskettu sellaisen työuran perusteella, joka kattaa osittain vuodet, joille sijoittuvat oletetut tai laskennalliset työskentelykaudet on otettava huomioon, paitsi jos asianomainen voi näiden työskentelykausien ajalta saada eläkettä ulkomaisen eläkejärjestelmän perusteella (sotavuosia koskeva laillisen olettaman periaate, sellaisena kuin siitä säädettiin palkatuille työntekijöille myönnettävistä vanhuuseläkkeistä ja jälkeenjääneen eläkkeistä 21.12.1967 tehdyn kuninkaan päätöksen 32 §:n 1 momentissa, ennen kuin se kumottiin 4.12.1990 tehdyllä kuninkaan päätöksellä, mutta jota sovelletaan edelleen vanhuuseläkkeisiin, joiden ensimmäinen maksupäivä oli ennen 1.1.1991), kun asianomaiselle on myönnetty Saksan vanhuuseläke sellaisten todellisten työskentelykausien perusteella, jotka vastaavat Belgian lainsäädännön perusteella huomioon otettuja oletettuja tai laskennallisia työskentelykausia?

Toisin sanoen, onko asetuksen N:o 1248/92 uusia säännöksiä tulkittava siten, että niillä sallitaan etuuksien päällekkäisyys pienentämättä, keskeyttämättä tai

peruuttamatta Belgian kansalaiselle myönnettyä Belgian vanhuuseläkettä, joka on laskettu oletettujen tai laskennallisten työskentelykausien perusteella sotavuosien osalta sovellettavan laillista olettamaa koskevan periaatteen nojalla, sellaisena kuin siitä säädettiin 21.12.1967 tehdyn kuninkaan päätöksen 32 §:n 1 momentissa (sillä tässä säännöksessä säädetyllä varauksella, että asianomaisella ei kuitenkaan ole oikeutta ulkomaiseen eläkejärjestelmään perustuvaan eläkkeeseen näiltä työskentelykausilta), ja että näiden säännösten mukaan on mahdollista saada Saksan vanhuuseläke, joka on laskettu saman ajanjakson kattavien todellisten työskentelykausien perusteella, vai onko 21.12.1967 tehdyn kuninkaan päätöksen 32 §:n 1 momentissa säädetty poikkeus (sotavuosia koskevaa laillista olettamaa ei sovelleta, jos asianomainen voi näiden työskentelykausien osalta vaatia eläkettä ulkomaisen eläkejärjestelmän perusteella) sellainen etuuksien pienentämistä, keskeyttämistä tai peruuttamista koskeva säännös, jota asetuksen N:o 1248/92 uusien säännöksien perusteella ei voida soveltaa?"

Ennakkoratkaisukysymys

19 Kansallinen tuomioistuin kysyy ennakkoratkaisukysymyksessään pääasiallisesti, onko pääasiassa kyseessä olevan kaltainen kansallinen säännös, jonka mukaan palkattuna työntekijänä 1.1.1938 ja 31.12.1944 välisenä aikana työskennelleen työntekijän katsotaan jatkaneen palkattuna työntekijänä työskentelemistä samoissa olosuhteissa koko sen ajanjakson ajan, joka on kulunut ansiotyön päättymisajankohdan ja 31.12.1945 välillä, mutta jonka mukaan tätä olettamaa ei sovelleta sellaisiin työskentelykausiin, joilta asianomainen saa eläkettä jonkin muun valtion järjestelmän perusteella, asetuksessa N:o 1408/71 tarkoitettu etuuksien pienentämistä, keskeyttämistä tai peruuttamista koskeva säännös.

20 ONP ja komissio katsovat, että tähän kysymykseen on vastattava kieltävästi.

21 ONP toteaa muun muassa, että etuuden pienentämistä koskevat säännökset on erotettava säännöksistä, jotka koskevat oikeuden syntymistä etuuteen. Jotta

ulkomaisen etuuden kanssa päällekkäisen etuuden pieneneminen voidaan todeta, tämän etuuden suuruus on ensin määritettävä sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

22 Pääasiassa kyseessä olevalla kansallisella säännöksellä säädetään näytön esittämisestä kumottavissa olevan olettaman avulla. Jotta eläkkeen myöntäminen kahteen kertaan saman ajanjakson osalta estettäisiin, tätä olettamaa ei sovelleta, jos jonkin muun valtion samalta ajalta myöntämä eläke osoittaa, ettei kyseinen henkilö ole tuon ajanjakson aikana työskennellyt Belgiassa palkattuja työntekijöitä koskevan järjestelmän alaisena.

23 Komissio lisää tähän, että nyt esillä oleva asia eroaa selkeästi asiasta Romano (asia 58/84, tuomio 4.6.1985, Kok. 1985, s. 1679) ja edellä mainitusta asiasta Conti, joissa komissio esitti näkemyksen, jonka mukaan tuolloin kyseessä olleita kansallisia säännöksiä oli pidettävä etuuksia pienentävinä. Ensin mainitussa asiassa oli kyse siitä, voidaanko etuuksia pienentävänä säännöksenä pitää kansallista säännöstä, jolla täyden 30 vuoden työskentelykauden saavuttamiseksi tarvittavia myönnettyjä laskennallisia työskentelyvuosia vähennettiin niiden vuosien lukumäärällä, joilta työntekijä voi vaatia eläkettä toisessa jäsenvaltiossa. Toisessa asiassa oli kyse säännöksestä, jolla ainakin 25 vuotta kaivostyöläisenä työskennelleen työntekijän vajaaseen eläkkeeseen myönnettävää lisää vähennettiin ottaen huomioon Belgian tai ulkomaisen muun järjestelmän perusteella saadut eläkkeet.

24 Komission mukaan "kausia", joiden perusteella laskennalliset vuodet tai laskennallinen lisä määritetään, ei voida sijoittaa ajallisesti mihinkään tiettyyn ajanjaksoon. "Saman kauden" aikana ei siis voida kuulua kahden lainsäädännön alaisuuteen. Nyt esillä olevassa asiassa on sitä vastoin kyse määrättyyn kauteen

(toinen maailmansota) liittyvästä olettamasta, joka on kumottavissa näyttöä esittämällä. Nyt kyseessä olevassa pääasiassa esillä oleva säännös ei siis komission mukaan ole etuuksien pienentämistä koskeva säännös.

25 Ensin on muistutettava, että yhteisöjen tuomioistuin on katsonut, että kansallista oikeussääntöä on pidettävä pienentämistä koskevana säännöksenä, jos siinä säädetty laskentatapa vaikuttaa siten, että sen eläkkeen määrä, jota asianomainen voi vaatia, pienenee sillä perusteella, että hän saa jotakin etuutta toisesta jäsenvaltiosta (em. asia Conti, tuomion 25 kohta).

26 Yhteisöjen tuomioistuin on tässä samassa tuomiossa katsonut, että etuuksien pienentämistä koskevia säännöksiä ei voida jättää asetuksessa N:o 1408/71 säädettyjen soveltamisedellytysten ja -rajoitusten ulkopuolelle pitämällä niitä laskusääntöinä (em. asia Conti, tuomion 24 kohta).

27 Tällaisia kansallisia säännöksiä ei myöskään voida jättää asetuksessa N:o 1408/71 säädettyjen soveltamisedellytysten ja -rajoitusten ulkopuolelle pitämällä niitä todistelusääntöinä.

28 Sotavuosia koskeva olettama on kuitenkin kansallisessa tuomioistuimessa esillä olevassa asiassa osa lainsäädäntöä, jolla pyritään vähentämään niitä haitallisia vaikutuksia, joita toisella maailmansodalla oli Belgian lainsäädännön soveltamisalaan kuuluneiden työntekijöiden eläkeoikeuksiin.

29 Tässä tarkoituksessa on säädetty, että palkattuna työntekijänä 1.1.1938 ja 31.12.1944 välisenä aikana työskennelleen työntekijän katsotaan jatkaneen palkattuna työntekijänä työskentelemistä samoissa olosuhteissa koko sen ajan-

jakson ajan, joka on kulunut ansiotyön päättymisajankohdan ja 31.12.1945 välillä.

30 Tämä olettama on edullinen muun muassa sellaisen työntekijän kannalta, joka Belgiassa työskenneltyään ei kykene osoittamaan, että hän on kyseisinä vuosina maksanut riittävästi vakuutusmaksuja, koska asiakirjat ovat tuhoutuneet tai hävinneet, ja sellaisen henkilön kannalta, joka sotatapahtumien seurauksena ei ole voinut jatkaa työuraansa Belgiassa.

31 On syytä korostaa, että kyseinen olettama koskee kyseiseen Belgian järjestelmään maksettuja vakuutusmaksuja eikä työskentelyä Belgiassa. Olettamaa ei siis voida kumota senkaltaisessa tilanteessa, jossa pääasian kantaja on, vain sillä perusteella, ettei hänen ollut kiistetty työskennelleen Saksassa tiettynä aikana. Sitä vastoin siitä hetkestä, jona hänelle myönnettiin eläke Saksassa täyttyneiden työskentelykausien osalta, niitä perusteluja, joiden nojalla Belgian lainsäätäjä sääti hänelle edullisesta sotavuosia koskevasta olettamasta, ei voida enää soveltaa häneen.

32 Näin ollen kansallista säännöstä, jossa säädetään tällaisen tilanteen varalta, ettei sotavuosia koskevaa olettamaa voida soveltaa niihin työskentelykausiin, joilta asianomainen saa eläkettä jonkin muun sosiaaliturvajärjestelmän perusteella, ei voida pitää asetuksessa N:o 1408/71 tarkoitettuna etuuksien "pienentämistä" koskevana säännöksenä. Tällaisessa säännöksessä säädetään näet ainoastaan niistä seurauksista, joita aiheutuu silloin kun asianomainen jo saa eläkettä jonkin muun järjestelmän perusteella kokonaisilta työskentelykausilta tai niiden osilta eikä kykene osoittamaan maksaneensa niiltä riittävästi kyseiseen Belgian järjestelmään perustuvia sosiaaliturvamaksuja.

33 Ennakkoratkaisukysymykseen on siis vastattava siten, että pääasiassa kyseessä olevan kaltainen kansallinen säännös, jonka mukaan palkattuna työntekijänä 1.1.1938 ja 31.12.1944 välisenä aikana työskennelleen työntekijän katsotaan

jatkaneen palkattuna työntekijänä työskentelemistä samoissa olosuhteissa koko sen ajanjakson ajan, joka on kulunut ansiotyön päättymisajankohdan ja 31.12.1945 välillä, mutta jonka mukaan tätä olettamaa ei sovelleta sellaisiin työskentelykausiin, joilta asianomainen saa eläkettä jonkin muun valtion järjestelmän perusteella, ei ole asetuksessa N:o 1408/71 tarkoitettu etuuksien pienentämistä, keskeyttämistä tai peruuttamista koskeva säännös.

Oikeudenkäyntikulut

34 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneelle Euroopan yhteisöjen komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto)

on ratkaissut Tribunal du travail de Monsin 21.4.1998 tekemällään päätöksellä esittämän ennakkoratkaisukysymyksen seuraavasti:

Pääasiassa kyseessä olevan kaltainen kansallinen säännös, jonka mukaan palkattuna työntekijänä 1.1.1938 ja 31.12.1944 välisenä aikana työskennelleen työntekijän katsotaan jatkaneen palkattuna työntekijänä työskentelemistä

samoissa olosuhteissa koko sen ajanjakson ajan, joka on kulunut ansiotyön päättymisajankohdan ja 31.12.1945 välillä, mutta jonka mukaan tätä olettamaa ei sovelleta sellaisiin työskentelykausiin, joilta asianomainen saa eläkettä jonkin muun valtion järjestelmän perusteella, ei ole sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna 30.4.1992 annetulla neuvoston asetuksella N:o 1248/92, tarkoitettu etuuksien pienentämistä, keskeyttämistä tai peruuttamista koskeva säännös.

Edward Moitinho de Almeida Sevón

Puissochet Wathelet

Julistettiin Luxemburgissa 18 päivänä marraskuuta 1999.

R. Grass

kirjaaja

D. A. O. Edward

viidennen jaoston puheenjohtaja